

บันทึก

เรื่อง การตีความคำนิยาม “บุหรืชักร” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑
(กรณี บริษัท พี.โลริลลาร์ด (เอเชีย) จำกัด)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ สร.๐๔๐๓/๑๘๐๖๒ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๑๒ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นตามความประสงค์ของกระทรวงการคลัง ซึ่งมีข้อเท็จจริงว่า บริษัท พี.โลริลลาร์ด (เอเชีย) จำกัด ซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมสรรพสามิต กระทรวงการคลังให้เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมบุหรืชักรชนิดไม่มีก้นกรอง ได้ขออนุญาตประกอบอุตสาหกรรมบุหรืชักรชนิดมีก้นกรองเพิ่มขึ้นอีกชนิดหนึ่ง แต่กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วสงสัยว่าการเพิ่มก้นกรองเข้าไปอาจทำให้บุหรืนั้นหมดสภาพเป็นบุหรืชักร เพราะคำนิยาม “บุหรืชักร” ตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบมิได้กำหนดว่าจะเพิ่มสิ่งอื่นเข้าไปด้วยได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๘) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นว่า การที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ บัญญัติว่า ““บุหรืชักร” หมายความว่า ใบยาแห้งหรือยาอัดซึ่งมวนด้วยใบยาแห้งหรือยาอัด” นั้น เป็นเพียงการกำหนดว่า บุหรืชักรคืออะไรและต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญอะไรบ้างเท่านั้น การที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมบุหรืชักรได้ใช้ก้นกรองซึ่งทำด้วยใบวัสดุเทียมติดหรือต่อเพิ่มเข้าไปกับมวนบุหรืชักร และถ้าการใช้ก้นกรองติดหรือต่อเพิ่มเข้าไปนั้นมิได้ทำให้ส่วนที่เป็นตัวบุหรืหมดสภาพไป ก็ยังต้องถือว่าเป็นการประกอบอุตสาหกรรมบุหรืชักรตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ เพราะก้นกรองที่นำเข้ามาติดหรือต่อเพิ่มเข้าไปกับบุหรืชักรเป็นเพียงส่วนอุปกรณ์ของบุหรืชักรเช่นเดียวกันกับก้นกรองที่นำเข้ามาติดหรือต่อเพิ่มเข้าไปกับบุหรืชักรเรต ย่อมไม่ทำให้บุหรืชักรเรตนั้นสิ้นสภาพเป็นบุหรืชักรเรต

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย

(นายสมภพ โหตระกิตย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๑๓